

РЕШЕНИЕ

№ 596

гр. София, 03.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в
публично заседание на 11.11.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **5031** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – чл. 161, във вр. с чл. 141, ал. 4 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).
Образувано е по жалба вх. № 14125 от 09.05.2019 г., подадена от [фирма] (М. С.), служебен номер [ЕГН], с адрес за кореспонденция: Ке Де К., [населено място] 202, Франция, чрез А. С., в качеството на процесуален представител, срещу Становище за наличие или липса на основание за прилагане на Спогодба за избягване на двойното данъчно облагане (СИДДО) №П-29002918122433-108-001/29.11.2018 г., издадено от В. С. Ф., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП „Големи данъкоплатци и осигурители“ – С. (ГДО), потвърдено с решение № 343/25.02.2019 г. Жалбоподателят оспорва издаденото Становище за липса на основания за прилагане на СИДДО с Република Франция, в частта с която е отказано освобождаването от облагане с 10% данък при източника в размер на 9 161 790,40 лв., начислен по Договор за услуги от 01.01.2017 г. Счита изводите на проверяващия орган за неправилни и необосновани, тъй като не са изяснили напълно фактическата обстановка и по този начин незаконосъобразно са отказали прилагане на данъчно облекчение в размер на 916 179,04 лв. От съда се иска да отмени оспореното становище и да потвърди наличието на основанията за прилагане на СИДДО между България и Франция. В съдебно заседание, жалбоподателят, чрез адв. С., счита че с представените доказателства се доказва предоставянето на процесните услуги, пазарния размер на разходите за тези услуги и ползите, които е реализирало процесното дружество въз основа на тях. Претендира разноски, съобразно представен

списък.

Ответникът – Директорът на Дирекция „ОДОП” – С. при ЦУ на НАП, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена по съображенията, изложени в потвърдителното решение на директора на Дирекция „ОДОП”. Претендира юрисконсултско възнаграждение, съгласно чл.161, ал. 3 ДОПК. Представителят на Софийска градска прокуратура е дал заключение, че жалбата е неоснователна и недоказана.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Производството е започнало във връзка с подадено от М. S. искане по чл. 137, ал. 1 от ДОПК във връзка с чл. 140, ал. 1 от ДОПК за прилагане на СИДДО между Република България и Република Франция с Резолюция за извършване на проверка №П-29002918122433-ОРП-001/09.07.2018 г., за наличие на основания за прилагане на СИДДО, издадена от Ц. Г. Б. - началник на сектор „Ревизии и проверки“ в отдел „Контрол“ при ТД на НАП ГДО, в качеството на заместник на Г. С. С., на длъжност началник на сектор „Ревизии и проверки“ в отдел „Контрол“ при ТД на НАП ГДО, съгласно Заповед № ГДО-76/23.04.2018 г. и Заповед №У.-52/02.07.2018 г. на директора на ТД на НАП ГДО.

Със Заповед № П-29002918122433-023-001/07.08.2018 г. и във връзка с получена молба от чуждестранното лице, производството по извършване на проверката е спряно на основание чл. 34, ал. 1, т. 4 от ДОПК за срок от 3 месеца.

Със Заповед №П-29002918122433-143-001/08.11.2018 г., производството е възобновено. С промяна на резолюция за извършване на проверка №П-29002918122433-ОРП-002/12.11.2018 г., срокът за приключване на проверката е продължен до 03.12.2018 г. Посочените заповеди и резолюция са издадени от Г. С. С., упълномощен със Заповед № ГДО-215/15.12.2017 г. на директора на ТД на НАП ГДО. Резултатите от проверката са обективирани в Становище за наличие или липса на основания за прилагане на СИДДО № П-29002918122433-108-001/29.11.2018 г. от В. С. Ф. - главен инспектор по приходите при ТД на НАП ГДО, връчено на 05.12.2018 г. на упълномощено лице.

С цел установяване на основанията за прилагане на СИДДО, на френското дружество е връчено ИПДПОЗЛ № П-29002918122433-040-001/26.07.2018 г., в отговор на което са представени документи и обяснения.

След анализът им, проверяващите достигнали до извода, че подаденото от дружеството искане по чл. 137, ал. 1 от ДОПК касае доходи, част от които не са облагаеми по чл. 195, ал. 1 от ЗКПО. Приели са, че не може да се определи точният размер на доходите, които попадат в обхвата на чл. 12 от ЗКПО. Във връзка с обстоятелството, че М. S. и [фирма] са свързани лица по смисъла на §1, т. 3 от ДР на ДОПК, са достигнали до извода, че липсват достатъчно доказателства, че условията на търговските и финансовите взаимоотношения между двете дружества съответстват на условията, които биха били установени между независими лица при съпоставими обстоятелства. В тази връзка е посочено, че не е изключено част от реализираните от чуждестранното лице доходи да представляват суми, които могат да бъдат квалифицирани като скрито разпределение на печалбата по смисъла на §1, т. 5, буква „а“ от ДР на ЗКПО.

Не е спорно, че [фирма] е създадено през 2005 г. с едноличен собственик на капитала М. S. – крайно контролиращо предприятие на френска група, специализирана в

производството на алуминиеви компоненти за автомобилната индустрия. По информация от ГФО за периода 2007 г. - 2017 г., обявени по партидата на дружеството в Търговския регистър към Агенция по вписванията, основната дейност на същото е производство на цилиндрични глави и носачи за различни модели на А., BMW, R., F. и Volvo. Същото е започнало през 2008 г., когато е завършено изграждането на завода в [населено място] и постепенно е нараствало по обеми, достигайки през 2015 г. до максималното количество от 1 694 041 отливки. Последователно през следващите две години се наблюдавал лек спад в резултатите от производствената дейност, като за 2017 г. са били произведени 1 591 112 отливки. Приходите от продажби на дружеството се изменят в съответствие с обемите на произведената продукция.

На 21.12.2009 г. М. S. и [фирма] са сключили споразумение, по силата на което първото дружество се задължава да предоставя на второто следните услуги: корпоративни услуги (включващи търговско сътрудничество, оказване на съдействие във връзка с доставката на продукти и материали, ИТ услуги, финанси), услуги по разработване на продукт и управленски услуги, свързани с предоставянето на насоки и препоръки за правилното функциониране на производствения и бизнес модел.

През февруари 2016 г. с финализиране на придобиването на М. S. от L. S., френското дружество и неговите дъщерни предприятия са станали част от канадската група L., която е специализирана в изработването и сглобяването на компоненти за автомобилната индустрия. Френската група и нейните производствени структури (заводите във Франция, България, С. И., М. и Испания) запазват основната си дейност като част от едно от петте основни бизнес направления на L. - леене на леки метали.

В сила от 01.01.2017 г. М. S. и [фирма] сключват Договор за услуги, който отменя Споразумението от 21.12.2009 г. в частта му относно оказваните корпоративни и управленски услуги. По силата на новия договор, М. S. се ангажира да предоставя на [фирма] бизнес консултантски услуги в различни сфери като бизнес стратегия и съвети за развитие; съвети за финансова стратегия; правни съвети; съвети за стратегия в областта на човешките ресурси; съвети за ценообразуване и преговори за цените с глобални клиенти; помощ и съвети за управление на веригата за доставки; съвети за маркетингова стратегия; помощ и съвети за инженерните дейности и методи и съвети за техническите съвети; развитие на контактите с клиентите; съвети за счетоводни и финансови услуги; достъп до L. и други ИТ системи; ИТ услуги, свързани с дистанционна поддръжка; обучение.

Проверяващият екип е установил, че по съдържание изброените услуги се припокриват в значителна степен с тези, посочени в Споразумението от 21.12.2009 г. Различното в двата договора било свързано с механизмите за формиране на цената на услугите, като е посочено, че в Споразумението от 21.12.2009 г. - съгласно вътрешната ценова политика на френското дружество като задължително се отчита и времето, отработено от персонала, който е бил директно ангажиран в оказването на съответните услуги (чл. 3.1, буква „а“ от Споразумението); а в Договора от 01.01.2017 г. - въз основа на ключ за разпределение на разходите за оказаните услуги (чл. 3 от Договора).

По информация от ГФО, до края на 2016 г. разходите на българското дружество за услуги, предоставени от М. S., се изменят в съответствие с приходите от продажби, като през 2015 г. достигат максимална стойност в размер на 3 217 хил. лв. До началото на 2017 г. разходите за услуги на [фирма] към други свързани лица са

незначителни. През 2017 г. разходите за услуги към свързани лица значително се увеличават и достигат 9 743 хил. лв., от които 9 265 хил. лв. са към М. S.. Същевременно, за периода 2015 г. - 2017 г. останалите разходи за външни услуги на българското дружество се запазват на приблизително постоянно равнище. Освен това, рентабилността на приходите на [фирма] (изчислена като съотношение между оперативната печалба и приходите от продажби), която до края на 2014 г. постоянно нараства, още през 2016 г. спада значително, а през следващата година е още по-ниска (под равнището от 2011 г.). Спадът съвпада със същественото увеличаване спрямо предходните периоди на стойността на разходите на [фирма] по сделки с М. S.: през 2016 г. от френското дружество са закупени материални запаси за сумата от 12 349 хил. (спрямо 3 925 хил. през 2015 г.), а през 2017 г. - услуги за сумата от 9 265 хил. лв. (спрямо 2 698 хил. през 2016 г.).

Във връзка с изясняване на допълнителни обстоятелства, от страна на М. S. са представени допълнителни доказателства за характера на услугите и реалното им оказване, а именно:

- по отношение на бизнес стратегия и съвети за развитие: презентация на процеса по регулярно изготвяне на прогнозни доклади за основни бизнес показатели на членовете на групата М.; презентация на общата управленска система на групата М. — М. М. S. (М.); разпечатка от страница на L. (вътрешногруповата система на L.), касаеща процес по одобрение на капиталови искания; по отношение на съвети за финансова стратегия: 1/ разпечатка от страници на L., касаещи достъп до модул за бизнес планиране и консолидация на L.; 2/ разпечатка от електронно писмо, касаещо предоставяне на коментари във връзка с проект за изменение в счетоводната политика на групата L.; 3/ разпечатка от електронно писмо, касаещо дистанционни обучения по различни счетоводни теми; 4/ наръчник, съдържащ информация за организационната структура, системите и инструментите, използвани в групата L. във връзка с процеса на финансово управление; по отношение на съвети за стратегия в областта на човешките ресурси: наръчник на служителите в К., съдържащ информация за политиката, процедурите и програмите, свързани с човешките ресурси; по отношение на помощ и съвети за управление на веригата за доставки: списък на поръчки, свързани с осигуряването на дейността на [фирма], които са обработени от служители на М. S.;
- по отношение на помощ и съвети за инженерните дейности и методи и съвети за техническите съвети: презентация относно стандарта IATF 16949, който от 2016 г. заменя стандарта ISO/TS 16949, отнасящ се до общите изисквания към системите за управление на качеството в автомобилната промишленост;
- по отношение на съвети за счетоводни и финансови услуги: направена е препратка към доказателствата, отнасящи се до предоставени съвети за финансова стратегия; по отношение на осигуряването на достъп до L. и други ИТ системи: 1/ разпечатка от началната страница на L.; 2/ разпечатка от електронно писмо, касаещо промяна в процедурата по предоставяне на достъп до приложението К., в което се съхраняват всички работни процедури и инструкции на групата L.; 3/ разпечатка от електронно писмо, отнасящо се до промяна във функционалност на CADx2 — софтуерен продукт, позволяващ обмен на големи файлове с външни за групата L. лица; по отношение на предоставени обучения: 1/ разпечатка от интернет страница на платформа за обучение по сигурност във връзка с използването на информационните системи на L. и 2/ визираната по-горе презентация на М. М. S. (М.).

След преглед на посочените доказателства, органът по приходите е формирал извода,

че преобладаващата част от услугите, предоставяни от френското дружество след 01.01.2017 г. са с общо административен характер и не може да се приеме, че по своето естество и/или обеми същите значително се отличават от услугите, оказвани на [фирма] по Споразумението от 21.12.2009 г. както и че въз основа на наличните доказателства не могат да бъдат идентифицирани конкретни допълнителни ползи за българското дружество, които са резултат от получените през 2017 г. услуги. От представеният наръчник на служителите в К. е породило съмнения относно това дали част от услугите изобщо имат отношение към дейността на [фирма], поради което било прието, че е възможно начисляването от българското дружество в полза на М. S. доходи да съдържат елементи на възнаграждение за „акционерни дейности“, осъществявани изцяло в интерес на дружеството-майка или на други членове на групата, които не следва да се признават за вътрешногрупови услуги.

Ревизиращите са приели, че от полученият отговор не съдържа информация по така поставените въпроси, както и че в ГФО на дружеството за 2017 г. също липсват индикации за реализирани значими ползи или събития, които пораждаат необходимост от съществено увеличаване на разходите за външни услуги.

Не са били приети и изводите съдържащи се в документа, озаглавен „Услуги, предоставяни от Монтюпе САС“, обосновават пазарния характер на цената на разглежданите услуги. Съгласно представената справка за начина, по който се формира възнаграждението на М. S. (справка 4-8-9-2017_CorporateFees_Allocation), значителна част от подлежащите на разпределение разходи са начислени на френското дружество от други членове на групата L., които са посочени като негови подизпълнители. Това обстоятелство не е отчетено в „Услуги, предоставяни от Монтюпе САС“, където не се разглеждат условията, при които са формирани цените на сделките между М. S. и неговите доставчици.

В заключение е посочено, че тъй като горните обстоятелства са от съществено значение за установяването на вида и размера на реализираните от чуждестранното лице доходи, по отношение на които могат да бъдат приложени разпоредбите на СИДДО с Република Франция и предвид факта, че същите не са изяснени въз основа на представените доказателства, на основание чл. 141, ал. 2 във връзка с чл. 138 от ДОПК на М. S. е издадено становище за липса на основания за прилагане на СИДДО с Република Франция.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт (в настоящия случай становището за липса на основания за прилагане на СИДДО), като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Чл. 141 от ДОПК предвижда че овластени да издават становище за наличието или липсата на основание за прилагане на СИДДО са органите по приходите. Съгласно чл. 7, ал. 1, т. 4 от Закона за Националната агенция за приходите, издателят на обжалваното становище – старши инспектор по приходите в ТД на НАП ГДО - С. е орган по приходите и следва да се счита овластен да издава такива становища, следователно е издадено от компетентен орган.

Съгласно чл. 135, ал. 2 от ДОПК, СИДДО се прилагат след удостоверяване на основанията за това, като в текста на чл. 136 е конкретизирано, че тези основания се

удостоверяват пред органа по приходите от чуждестранното лице, след възникване на данъчно задължение за доход от източник в страната. Чуждестранното лице следва да удостовери, че е местно лице на другата държава по смисъла на съответната СИДДО; че е притежател на дохода от източник в Република България; че не притежава място на стопанска дейност или определена база на територията на Република България, с които съответният доход е действително свързан; и че са изпълнени особените изисквания за прилагане на СИДДО или отделни нейни разпоредби по отношение на определени в самата СИДДО лица, когато такива особени изисквания се съдържат в съответната СИДДО. Могат да се представят освен посочените и всякакви други писмени доказателства, които биха послужили за изясняване и установяване на основанията за прилагане на съответната СИДДО и на вида, размера и основанието за реализиране на съответния доход.

Облагането на доходите от лихви е уредено в чл. 9 от Спогодбата между Н. република България и Република Франция за избягване на двойното данъчно облагане и предотвратяване на отклонението от облагане с данъци върху дохода (Спогодбата), като съгласно чл. 9, ал. 1 лихви, произтичащи от едната договаряща държава и плащани на местно лице на другата договаряща държава, се облагат само в тази друга държава. Нормите на СИДДО не създават ново данъчно право. Те само разпределят компетентността на държавите по отношение на данъчното облагане на съответните субекти. Изхождайки от тази цел, нормите на СИДДО определят съдържанието на онези понятия, които имат пряко отношение към индивидуализирането на субекта и обекта на облагането и регламентират подробно материята, свързана с предпоставките за прилагане на СИДДО. Предпоставките, чието наличие обуславя приложението на СИДДО се извличат от текстовете на спогодбите. Последните съдържат редица идентични разпоредби, независимо че са сключени между различни страни и това е така защото съществуващите СИДДО са изготвени по модел за спогодба за избягване на двойното данъчно облагане на доходи и имущества приет от О.. Позоваването на Модела за спогодба на О. при тълкуването и прилагането разпоредбите на отделните СИДДО е възприето като практика и допустимо, на основание правилата за тълкуване на международните договори, визирани във В. конвенция за правото на договорите от 1969 г., ратифицирана с Указ № 503 на Държавния съвет от 12.02.1987 г., публикувана в „Държавен вестник” бр. 87 от 1987 г. и в сила за Република България от 21.05.1987 г. Съгласно чл. 31, ал. 1 от нея, договорите трябва да се тълкуват добросъвестно, в съответствие с обикновеното значение, което следва да се дава на термините на договора в техния контекст, а също така в духа на обекта и целите на договора.

Разпоредбите на вътрешното законодателство, чл. 135-142 от ДОПК, уреждат процедурни правила относно удостоверяване наличието на

предпоставките, за да бъде приложена съответната СИДДО по отношение на начисления от местно лице, в полза на чуждестранно лице доход, попадащ в обхвата на спогодбата.

Съгласно §1, т. 5, б. „а“ от ДР на ЗКПО, в сила от 01.01.2010 г., скрито разпределение на печалбата несвързаните с дейността на данъчно задълженото лице суми, които са начислени, изплатени или разпределени под каквато и да е форма в полза на акционерите, съдружниците или свързани с тях лица.

В случая не е спорно обстоятелството, че М. S. е едноличен собственик на капитала на [фирма] поради което и сумата изплатена по Договора от 01.01.2017 г. е изплатена на съдружник, както и че същата е отчетена като разход за външни услуги.

Видно от т. 7.б. от Модела на Организацията за икономическо сътрудничество и развитие (О.) за трансферно ценообразуване, съгласно принципа на независимите пазарни отношения (Н.) въпросът дали вътрешногрупова услуга е реално оказана, когато се осъществява дейност за един или повече членове на групата от друг член на групата, ще зависи от това дали дейността осигурява на съответния член на групата икономическа или търговска изгода за подобряване на търговската му позиция. Това може да се определи като се анализира дали независимо предприятие при съпоставими условия би било готово да плати за дейността, ако тя е извършена за него от независимо предприятие, или то само би я извършило със собствени средства. Ако дейността е от такъв характер, че независимо предприятие не би било готово да заплати или да я извърши само, то тази дейност обикновено няма да се счита за вътрешногрупова услуга съгласно принципа на Н..

От представените като доказателства за реалността на услугите презентации, подробно описани в становището за липса на основание за прилагане на СИДДО, се установява, че в част от услугите са от общо административен характер и припокриват услугите, оказвани от [фирма] по Споразумението от 21.12.2009 г. Не е посочено в какво се изразява подобрението, какво е качествено новото в предоставената услуга, респективно без да има съпоставка с услугите по Споразумението от 21.12.2009 г., за да се приеме за обосновано виждането, че голяма част от услугите са нови.

Съгласно чл. 53 от Наредба №Н-9 от 14.08.2006 г. за реда и начините за прилагане на методите за определяне на пазарните цени цената на вътрешногрупови услуги се определя директно, когато конкретна услуга се предоставя на едно или повече лица и пряко може да се установи каква част от услугата е получило всяко от лицата, както и каква е стойността

на съответната част; или индиректно - когато услугата се предоставя на две или повече лица и: директно формиране на цената не може да бъде извършено; или директното формиране на цената на съответните услуги за всеки отделен получател изисква административни разходи, несъразмерни на получените изгоди от оказването на услугата.

По аргумент от чл. 54, ал. 1 от Наредбата при индиректно определяне на цената на вътрешногрупови услуги частта от общата стойност на услугите, дължима от всеки отделен получател от групата, се изчислява въз основа на избрана база на разпределение, като приходи от продажби, брой на персонала, брой на персоналните компютри, инвестиран капитал и други.

В чл. 3.1. от Договора е предвидено [фирма] да заплаща на M. S. такса на база процент от общите си продажби, разделени на консолидираните външни продажби по целия свят на дружеството. Следователно, избран е методът за индиректно определяне на цената, като за ключ за разпределение е избрано съотношението между приходите от продажби. Съгласно т. 5.2.1 от представената политика за трансферно ценообразуване общите продажби на [фирма] включват продажбите на продукция на свързани лица, докато консолидираните външни международни продажби не включват такива, тъй като M. S. не продава продукция на свързани лица, а само услуги и суровини. Поради което включвайки в числителя за изчисляване на ключа за разпределение сделки със свързани лица, за които не е доказано съответствието им с пазарните цени се определя такъв, който може да не отразява обективно доколко размерът на вътрешно груповите услуги съотнесен към българското дружество съответства на ползите, които то черпи.

От ГФО на [фирма] за 2017 г. било установено, че приходите му от продажба на продукция са 202 982 хил. лв., а от продажба на услуги 43 хил. лв. или общо приходи 203 025 хил. лв. Съгласно т. 24 от същия, приходите от продажби на материални запаси към дружеството-майка възлизат на 1 095 хил. лв., а приходите от продажби на услуги - 4 хил. лв. Приходите от продажби на материални запаси към други свързани лица са в размер на 7 хил. лв., а тези от продажба на услуги - 39 хил. лв. т.е., общо приходите от продажби, без тези към свързани лица са в размер на 201 880 хил. лв. От справка за продажбите като база за разпределение в рамките на групата МОНТЮПЕ, за [фирма] са заложили приходи от продажби към несвързани лица за 2017 г. в размер на 168 милиона канадски долара, което не съответства на посочените в ГФО приходи без тези от свързани лица. Липсват данни за формирането на самата стойност на услугата обаче, а само в политиката за трансферно ценообразуване е

застъпена тезата, че възнаграждението за услугите е размерът на всички разходи, направени от М. S. във връзка с предоставянето на услугите.

В конкретния случай от представената справка (4-8-9-2017_ С.) от разпределените от М. S. между дружествата, се установява, че членове на групата МОНТЮПЕ разходи в размер на 21 366 мил. евро, 9 000 000 евро са получени от М. S. от свързаното лице L. C. като подизпълнител; 1 500 000 евро са разходи, фактурирани на М. S. от М. I. U., в качеството му на подизпълнител и 10 866 000 евро - от М. UK и MFT SNC B.. От тях, 4 550 000,00 евро на база на ключа за разпределение са префактурирани към [фирма]. Поради което и изводите на органите по приходите са правилни, че почти пълната стойност на дохода от 9 161 790,40 лв., за който се претендира данъчно облекчение е формиран на база стойност на услуги, получени от М. S. от свързани лица. Не са представени данни за начина на ценообразуване на тези услуги, както и за това, че те са префактурирани по себестойност на М. S..

Съдът споделя извода на органите по прихода, че неправилно е приложен индиректният подход за алокиране на разходи, като същите са алокирани само към производствените предприятия на групата. Това е така, защото част от предоставените услуги касаят стратегии в областта на човешките ресурси, съвети за счетоводни и финансови услуги, достъп до LINUS и други системи на L., обучения, правни съвети във връзка с външни иски и проблеми с персонала и сигурността, съвети за финансовата стратегия, включително данъци и заемане на средства, които като предмет са относими както към производствените предприятия, така и към другите дружества от групата, към които липсва алокиране на разходи.

Според настоящата инстанция доходите на [фирма], изплатени по Договор за услуги от 01.01.2017 г., подлежат на облагане по реда на чл.194, ал.1 от ЗКПО, предвид определението за скрито разпределение на печалбата, дадено в §_1, т.5, б. „а“ от ДР на ЗКПО – Скрито разпределение на печалба са сумите, несвързани с осъществяваната от данъчно задълженото лице дейност или превишаващи обичайните пазарни нива, начислени, изплатени или разпределени под каквато и да е форма в полза на акционерите, съдружниците или свързани с тях лица.

Във връзка с установените в процеса факти, жалбата се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора и направеното искане за присъждане на разноски, на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение, на основание чл. 8, ал. 1, т. 5 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения в размер на 11 691,79 лева.

Така мотивиран и на основание чл. 160, ал.1 от ДОПК, Административен

съд София – град, 7 - ми състав, Трето отделение,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] (М. S.), служебен номер [ЕГН], с адрес за кореспонденция: Ке Де К., [населено място] 202, Франция, чрез А. С., в качеството на процесуален представител срещу Становище за наличие или липса на основание за прилагане на СИДДО №П-29002918122433-108-001/29.11.2018 г., издадено от главен инспектор по приходите при ТД на НАП ГДО, потвърдено с решение потвърдено с решение № 343/25.02.2019 г.

ОСЪЖДА [фирма] (М. S.), служебен номер [ЕГН], чрез А. С., в качеството на процесуален представител да заплати на Дирекция „ОДОП” С. при ЦУ на НАП сумата от 11 691,79 лева, разноски за съдебното производство.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: